

परश्वारिंशै lies (परम् + चवारिंशत्).
 परश्वत् m. eine Art Schlange (दन्द्प्रकविशेष Schol.) KAUSH. UP. 1, 2.
 der Text परश्वान्, die Scholien परश्वान् im nom.
 परश्वम् BUĀG. P. 10, 30, 47. परश्वो ऽह्नि 37, 16.
 परम् 2) c) β) कबन्धेभ्यः परो (so ist zu trennen) नृत्यं न व्यधत् RĀĀ-
 TAR. 3, 390.
 परस्तात् (von परस्तात्) adj. nachfolgend (Gegens. पुरस्तात्) Ind.
 St. 8, 137.
 परस्त्री Z. 2 schalte von nach das ein.
 परस्पर 6) Z. 7. fg. परस्पराग्रय m. gegenseitiges Stützen, Bez. eines
 best. Fehlers der Argumentation, wenn man nämlich die Wahrheit
 einer Behauptung A durch die unerwiesene Behauptung B und die
 Wahrheit dieser wiederum durch die unerwiesene Behauptung A zu
 beweisen versucht. SARVADARĀNAS. 3, 13. 18, 6. 119, 8. 121, 11. fgg. 142,
 21. 152, 19. Z. 7 vom Schluss, Schol. zu BUĀG. P. 1, 8, 9: यत्र लोके पर-
 स्परमन्योऽन्यं मृत्युर्भवति तत्र शरपरस्परात् KATHĀS. 103, 38 fehlerhaft
 für °परंपराम्.
 परस्मैभाषा, °भाष ist adj. = परस्मैपदिन्.
 परकंस Verz. d. Oxf. H. 269, b, 9. — Vgl. पारकंस्य.
 पराक 3) Verz. d. Oxf. H. 283, a, 14. WEBER, RĀMAT. UP. 336.
 पराक्रम 1) बुद्धिर्बलवती भीरुसत्वानां न पराक्रमः Spr. 1977.
 पराक्रमिन् KATHĀS. 61, 158. सिंद् Spr. 1977.
 परागदम् WEBER, RĀMAT. UP. 349 (Gegens. प्रत्यगदम्).
 पराङ्गना (पर + ञ्) f. ein untrennes Weib (eig. eines Andern Weib)
 Spr. 4737 (Gegens. कुलस्त्री).
 पराङ्मुख 1) देव Spr. 1710. विधि 1711.
 पराङ्गय 2) in einem Prozesse PĀNĀT. 167, 5 (wo लयपराङ्गय° zu lesen ist).
 पराङ्गित् vgl. परावृत्.
 परात्परगुरु (परात्, abl. von पर, -पर + गुरु) m. Bez. des Lehrers des
 Lehrers des Lehrers eines Lehrers HALL 198.
 परात्रिंशका f. Titel einer Schrift HALL 198.
 परादेवी f. eine Form der Devi: °रुहस्य Verz. d. Oxf. H. 90, a, N.
 परानन्द m. unter den Verfassern von Mantra bei den Çākta Verz.
 d. Oxf. H. 101, b, 3. 16.
 1. परात्र Spr. 2226.
 पराय 1) °परिज्ञानानभिन्न nicht den Bessern vom Schlechtern zu un-
 terscheiden verstehend Spr. 2517.
 पराभव 1) याति चन्द्राग्रभिः स्पृष्टा धातराज्ञी पराभवम् verschwindet
 Spr. 4871. सामसिद्धा हि विधयो न प्रयाति पराभवम् werden nicht zu
 Schanden 3241. — 3) Verz. d. Oxf. H. 332, a, 2.
 पराभूति KATHĀS. 109, 95, wo fälschlich परभूति steht.
 परामर्श 4) in der ersten Stelle (vgl. 217, 13. 220, 15. 583) bedeutet
 das Wort das Sichbeziehen auf, das Hindeuten auf. Z. 6 BHĀSĀP. 65
 erklärt durch व्याप्तस्य पनवृत्तित्वधीः.
 परामर्शिन् genauer sich beziehend auf, hindeutend auf; vgl. noch
 SĀH. D. 112, 6. परामर्षित्व 216, 7.
 2. परामृत vgl. Ind. St. 2, 10.
 परायण 2) प्राक्संप्रयोगाद्गतानां नास्ति दुःखे परायणम् ein heftiger

Schmerz MBH. 12, 12508. NILAK. zu MBH. 1, 8367: परायणास्त्रातारः; 4,
 2269 und 7, 8252 liest die ed. Bomb. परायणम्.
 परायत् Spr. 4313. RĀĀG-TAR. 6, 156. पर मüssig in भर्त्° KATHĀS. 29, 22.
 पारार्जुन m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 231, a, 42.
 1. पारार्थ 2) सत्तः पारार्थं कुर्वाणाः Spr. 387. Verz. d. Oxf. H. 231, a, 8.
 fgg. — 3) पारार्थम् ÇUK. in LA. 43, 16 ist wohl als adv. mit कौतुकम् zu
 verbinden, wenn du neugierig bist in Bezug auf das Fernere; GILDE-
 MEISTER u. पर in LA. (II): पारार्थं 36, 19. nil est nisi: aliud illud, quod
 tibi in mente est, quo accuratius designando supersedet. — 4) eine zweite
 Bedeutung; s. oben u. 2. अमत.
 पारार्थिन् (पर + ञ्) adj. nach der Erlösung strebend Spr. 4980.
 पारार्थ 4) MBH. 4, 2188. 6, 4425 und R. 2, 16, 9 lesen die Bomb. Ausgg.
 richtig पारार्थ्य; R. 2, 81, 11 hat die ed. Bomb. स्वस्त्यास्तरपासंवृतम् st.
 पारार्थास्तरपासंवृतम्.
 पारार्थ्य 1) b) Ind. St. 8, 106. fg. — 3) n. fehlerhaft für पारार्थ 3) WILSON,
 Sel. Works 1, 219.
 पारवारार्थ्य adj. die erste und zweite Hälfte (einer Strophe) bildend
 RV. PRĀT. 13, 14 = 18, 30.
 पारवर्तिन्, अत्रवर्तितया दत्ताः so v. a. auf immer geschenkt MALLIN.
 zu KIR. 1, 14.
 पारवर्त्य, die neuere Ausg. पारा°, welches NILAK. durch लोकमर्यादा
 erklärt.
 पारवृत् vgl. पारङ्गित्.
 पारशक्ति f. eine Form der Çakti bei den Çākta Verz. d. Oxf. H. 91, b, 22.
 पारशर 4) ein best. wildes Thier BHAGAVATĪ 2, 222 (पारशर).
 पारशम् TBr. 3, 7, 14, 4.
 पारश्रित von Andern abhängig, dienend, Diener Spr. 2987.
 परामु adj. f. KATHĀS. 76, 13.
 परासिध (von सिध् mit परा) m. Haft, Gefängniß: आसिद्धस्तं परासिध-
 मुक्तामनापराधुयात् (NĀRADA'S DHARMAÇ. cod. Berol. 3, a. °राध्यति) ein
 Verhafteter, der aus der Haft entweicht, begeht kein Verbrechen MIT. II, 3, a, 5.
 पारुहति (von रुह्न् mit परा) f. das im-Widerspruch-Stehen: अनुगत-
 त्वानुगतत्वविकल्प° SARVADARĀNAS. 13, 1.
 परि 2) d) = परितम् um, um — herum BUĀG. P. 10, 14, 1.
 परिकम्पिन् adj. zitternd UTTARARĀMAĀ. 63, 2 (80, 16).
 परिकर 1) KATHĀS. 53, 90. 91. — 3) BHARTR. 1, 6 gehört zu 2); vgl.
 Spr. 3318. यो ऽयं बद्धो युधि परिकरः UTTARARĀMAĀ. 95, 19 (123, 2). परि-
 करं बन्ध् und करु heisst ursprünglich sich gürteln zu Etwas; vgl. oben
 2. कल्प 2) a). — 4) KATHĀS. 54, 102. 101, 183. BUĀG. P. 10, 43, 3. — 5)
 SĀH. D. 340. — 6) Verz. d. Oxf. H. 208, b, 22.
 परिकर्मयु bereiten, in Ordnung bringen: परिकर्मितावनि VARĀH. BRH.
 S. 53, 20. परिकर्मितायां (°कर्षितायां gedr.) भूमौ SARVADARĀNAS. 23, 9.
 परिकर्मितस्वात् 60, 3.
 परिकर्षण, HARIV. 4038 liest die neuere Ausg., wie wir vermuthet hatten.
 परिक्रय vgl. प्राण°.
 परिक्रये 2) vgl. oben u. ग्राम 1).
 परिक्रियन् Bez. einer Fistel (भगदर) ÇARṆG. SĀH. 1, 7, 61.
 परिषण्डन (von षण्डय् mit परि) n. das Beschneiden, Schmälern: